TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. sausio 16 d.*

„Apeliacinis skundas – Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa – Sprendimų priėmimo proceso apsauga – Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 – Komiteto procedūra – Valstybių narių ir kitų komitetų narių pateiktos pozicijos – Atsisakymas leisti susipažinti“

Byloje C-726/22 P

dėl 2022 m. lapkričio 24 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, atstovaujama S. Delaude, C. Ehrbar ir G. Gattinara,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Pollinis France, įsteigtai Paryžiuje (Prancūzija), iš pradžių atstovaujamai *avocats* T. Bégel ir C. Lepage, vėliau – *avocate* D. Krzisch ir BL J. Stratford,

ieškovė pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis, teisėjai D. Gratsias (pranešėjas) ir E. Regan,

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2024 m. birželio 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Pollinis France / Komisija* (T-371/20 ir T-554/20, EU:T:2022:556; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis panaikino 2020 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimą C(2020) 4231 *final* (toliau – byloje T-371/20 ginčijamas sprendimas) ir 2020 m. liepos 21 d. Komisijos sprendimą C(2020) 5120 *final* (toliau – byloje T-554/20 ginčijamas sprendimas) (toliau kartu – ginčijami sprendimai), nes šiais sprendimais ši institucija neleido *Pollinis France* susipažinti su dokumentais, susijusiais su Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) gairėmis dėl augalų apsaugos produktų rizikos bitėms vertinimo, kurį EFSA priėmė 2013 m. birželio 27 d. (toliau – 2013 m. EFSA priimtas rekomendacinis dokumentas), remdamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 4 straipsnio 3 dalis pirma pastraipa.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1049/2001

2 Reglamento Nr. 1049/2001 1 ir 2 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) Europos Sąjungos sutarties 1 straipsnio antrojoje pastraipoje įtvirtinta atvirumo sąvoka, nurodant, kad Sutartimi žymimas naujas etapas dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai yra priimami kaip galima atviriau bei kaip galima arčiau piliečių.

(2) Atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnį valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnį atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta [ES] 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.“

3 Šio reglamento 1 straipsnio a punkte numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti [EB] 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, [Europos Sąjungos] Tarybos ir Komisijos <…> dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė.“

4 Minėto reglamento 2 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

5 Pagal to paties reglamento 3 straipsnį „dokumentas“ – „bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įraše) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.

6 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1, 3 ir 7 dalyse nustatyta:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

b) individo privatumu ir neliečiamumu, ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

<…>

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys yra taikomos tiktai tokiam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimtys gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimtys galioja dėl privatumo ar komercinių interesų, taip pat slapto pobūdžio dokumentų atveju, išimtys, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui.“

7 Šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.“

8 Minėto reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją. <…>“

Reglamentas (EB) Nr. 178/2002

9 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002,

p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 15 sk., 6 t., p. 463), iš dalies pakeisto 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 652/2014 (OL L 189, 2014, p. 1), 58 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas <…>. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta [2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011, p. 13)]. <…>“

Reglamentas (EB) Nr. 1107/2009

10 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009, p. 1) 29 straipsnio 1 ir 6 dalyse nustatyta:

„1. Nedarant poveikio 50 straipsnio taikymui, augalų apsaugos produktas autorizuojamas tik jei pagal 6 dalyje nurodytus vienodus principus jis atitinka šiuos reikalavimus:

<…>

6. Vienodi augalų apsaugos produktų vertinimo ir autorizacijos principai turi apimti [1991 m. liepos 15 d. Direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332)] VI priede išdėstytus reikalavimus ir nustatomi reglamentuose, kurie priimami pagal 79 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą, iš esmės jų nekeičiant. Šių reglamentų vėlesni pakeitimai priimami pagal 78 straipsnio 1 dalies c punktą.

<…>“

11 Šio reglamento 33 straipsnio „Paraiška dėl autorizacijos arba autorizacijos pakeitimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Pareiškėjas, pageidaujantis pateikti augalų apsaugos produktą į rinką, asmeniškai arba per atstovą teikia paraišką dėl autorizacijos arba autorizacijos pakeitimo kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje šį augalų apsaugos produktą ketinama pateikti į rinką.“

12 Minėto reglamento 36 straipsnio „Autorizacijos nagrinėjimas“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta, kad paraišką nagrinėjanti valstybė narė atlieka nepriklausomą, nešališką ir skaidrų vertinimą, atsižvelgdama į dabartines mokslo ir technikos žinias, naudodamasi paraiškos pateikimo metu turimais rekomendaciniais dokumentais.

13 To paties reglamento 77 straipsnyje „Rekomendaciniai dokumentai“ nustatyta:

„Pagal 79 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą Komisija gali priimti ar keisti techninius ir kitus rekomendacinius dokumentus, pvz., aiškinamuosius raštus arba rekomendacinius dokumentus dėl paraiškos turinio, susijusio su mikroorganizmais, feromonais ir biologiniais produktais, skirtus šiam reglamentui įgyvendinti. Komisija gali prašyti [EFSA] parengti tokius rekomendacinius dokumentus ar prisidėti juos rengiant.“

14 Reglamento Nr. 1107/2009 78 straipsnio „Pakeitimai ir įgyvendinimo priemonės“ 1 dalyje išvardytos priemonės, „skirtos pakeisti neesmin[ėms] šio reglamento nuostat[oms], *inter alia*, jį papildant“, kurios „patvirtinamos pagal [minėto reglamento] 79 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu“. Šio 78 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta, kad pagal šią procedūrą priimami „reglamento dėl vienodų augalų apsaugos produktų vertinimo ir autorizacijos principų, nurodytų [to paties reglamento] 29 straipsnio 6 dalyje, pakeitimai atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinias“.

15 Reglamento Nr. 1107/2009 79 straipsnio „Komiteto procedūra“ 1, 2 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnį įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi, taikomi [1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124),] 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

<…>

4. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.“

Reglamentas Nr. 182/2011

16 Reglamento Nr. 182/2011 6, 13 ir 19–21 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(6) Tuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriais reikalaujama, kad valstybės narės kontroliuotų, kaip Komisija priima įgyvendinimo aktus, tikslinga numatyti, kad tokios kontrolės tikslais būtų įsteigti valstybių narių atstovų komitetai, kuriems pirmininkautų Komisija.

<…>

(13) Komiteto pirmininkas turėtų stengtis rasti sprendimus, kuriems būtų kiek įmanoma visuotinai pritarta komitete arba apeliaciniame komitete, ir paaiškinti, kaip buvo atsižvelgta į vykusias diskusijas ir pasiūlymus dėl pakeitimų. <…>

<…>

(19) Informacijos apie komitetų darbą viešumas turėtų būti užtikrintas vadovaujantis [Reglamentu Nr. 1049/2001].

(20) Komisija turėtų tvarkyti registrą, kuriame būtų kaupiama informacija apie komitetų procedūras. Todėl Komisijai taikomos taisyklės dėl konfidencialių dokumentų apsaugos turėtų būti atitinkamai taikomos ir naudojantis registru.

(21) Sprendimas [1999/468] turėtų būti panaikintas. Siekiant užtikrinti perėjimą nuo Sprendime [1999/468] nustatytos tvarkos prie šiame reglamente nustatytos tvarkos, bet kuri esamų teisės aktų nuoroda į tame sprendime numatytas procedūras, išskyrus jo 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, turėtų būti suprantama kaip nuoroda į

atitinkamas šiame reglamente numatytas procedūras. Sprendimo [1999/468] 5a straipsnio poveikis turėtų būti laikinai išsaugotas esančiuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriuose pateikiama nuoroda į tą straipsnį.“

17 Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnyje „Bendrosios nuostatos“ nustatyta:

„1. Šiame straipsnyje išdėstytos bendrosios nuostatos taikomos visoms 4–8 straipsniuose nurodytoms procedūroms.

2. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas. Komitetui pirmininkauja Komisijos atstovas. <…>

3. Pirmininkas pateikia komitetui įgyvendinimo akto, kurį turi priimti Komisija, projektą.

<…>

4. Prieš komitetui pateikiant nuomonę, bet kuris komiteto narys gali pasiūlyti pakeitimų, o pirmininkas gali teikti iš dalies pakeistas įgyvendinimo akto projekto versija.

Pirmininkas turi stengtis rasti sprendimus, kuriems būtų kiek įmanoma visuotinai pritarta komitete. <…>

<…>

6. Komiteto nuomonė įrašoma į protokolą. <…>

<…>“

18 To paties reglamento 4 straipsnyje „Patariamoji procedūra“ nustatyta:

„1. Kai taikoma patariamoji procedūra, komitetas pateikia nuomonę, ir, prireikus, balsuoja. <…>

2. Komisija priima sprendimą dėl priimamo įgyvendinimo akto projekto, kiek įmanoma atsižvelgdama į išvadas, padarytas per komiteto diskusijas, ir pateiktą nuomonę.“

19 Minėto reglamento 9 straipsnis „Darbo tvarkos taisyklės“ suformuluotas taip:

„1. Kiekvienas komitetas, remdamasis standartinėmis taisyklėmis, kurias turi parengti Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, savo pirmininko pasiūlymu paprasta jį sudarančių narių balsų dauguma priima savo darbo tvarkos taisykles. Tokias standartines taisykles Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tiek, kiek būtina, esami komitetai savo darbo tvarkos taisykles suderina su standartinėmis taisyklėmis.

2. Komitetams taikomi dokumentų viešumo principai ir sąlygos bei duomenų apsaugos taisyklės, kurios taikomos Komisijai.“

20 To paties reglamento 10 straipsnyje „Informacija apie komitetų darbą“ numatytas komitetų procedūrų registro, kuriame pateikiama keletas elementų, tvarkymas. Pagal to 10 straipsnio 5 dalį visų į tą registrą įtrauktų dokumentų nuorodos ir statistiniai duomenys apie komitetų darbą „viešai skelbiam[i] registre“.

21 Reglamento Nr. 182/2011 11 straipsnyje „Europos Parlamento ir Tarybos teisė tikrinti“ numatyta, kad, jei pagrindinis teisės aktas priimamas pagal įprastą teisėkūros procedūrą, Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu pranešti Komisijai manantys, kad įgyvendinimo akto projektas viršija pagal pagrindinį teisės aktą suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus; tokiu atveju Komisija, atsižvelgdama į pareikštas nuomones, peržiūri įgyvendinimo akto projektą.

22 Šio reglamento 12 straipsnio pirma pastraipa panaikintas Sprendimas 1999/468.

23 Minėto reglamento 13 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostatos. Esamų pagrindinių teisės aktų pritaikymas“ numatyta:

„1. Jei pagrindiniuose teisės aktuose, priimtuose iki šio reglamento įsigaliojimo, numatyta, kad Komisija naudojasi įgyvendinimo įgaliojimais pagal Sprendimą [1999/468], taikomos šios taisyklės:

a) jei pagrindiniame teisės akte daroma nuoroda į Sprendimo [1999/468] 3 straipsnį, taikoma šio reglamento 4 straipsnyje nurodyta patariamoji procedūra;

<…>

e) jei pagrindiniame teisės akte daroma nuoroda į Sprendimo [1999/468] 7 ir 8 straipsnius, taikomi šio reglamento 10 ir 11 straipsniai.

2. Šio reglamento 3 ir 9 straipsniai 1 dalyje nurodytais tikslais taikomi visiems esamiems komitetams.

<…>“

Sprendimas 1999/468

24 Sprendimo 1999/468 5a straipsnio „Reguliavimo procedūra su tikrinimu“, kuris į jį įtrauktas 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006, p. 11), 1–3 dalyse buvo numatyta:

„1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Reguliavimo procedūros su tikrinimu komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per laikotarpį, kurį gali nustatyti pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė priimama Sutarties 205 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimus remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų balsai komitete skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. Jei Komisijos numatytos priemonės atitinka komiteto nuomonę, taikoma tokia procedūra:

a) Komisija nedelsdama pateikia priemonių projektą Tarybai ir Europos Parlamentui tikrinti;

b) Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma arba Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali paprieštarauti projekto priėmimui Komisijoje remdamiesi tuo, kad Komisijos pateiktas priemonių projektas viršija pagrindiniame dokumente numatytus įgyvendinimo įgaliojimus arba kad projektas yra nesuderinamas su pagrindinio dokumento tikslu ar turiniu, arba jame nesilaikoma subsidiarumo ar proporcingumo principų;

c) jei per tris mėnesius nuo projekto gavimo Europos Parlamentas ar Taryba paprieštarauja priemonių projektui, Komisija jo nepriima. Tokiu atveju Komisija komitetui gali pateikti iš dalies pakeistą priemonių projektą arba pateikti pasiūlymą dėl teisės akto priėmimo remdamasi Sutartimi;

<…>“

Standartinės komitetų darbo tvarkos taisyklės

25 Standartinių komitetų darbo tvarkos taisyklių (OL C 206, 2011, p. 11) 10 straipsnio „Posėdžių protokolai ir suvestinė ataskaita“ 2 dalyje nustatyta:

„Reglamento [Nr. 182/2011] 10 straipsnio tikslais pirmininkas atsakingas už suvestinės ataskaitos, kurioje trumpai išdėstomas kiekvienas darbotvarkės klausimas ir balsavimo dėl komitetui pateikto įgyvendinimo akto projekto rezultatai, sudarymą. Suvestinėje ataskaitoje neminimos per komiteto diskusijas išreikštos atskiros narių [valstybių narių] pozicijos.“

26 Šių standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnyje „Susipažinimas su dokumentais ir konfidencialumas“ nustatyta:

„1. Prašymai susipažinti su komiteto dokumentais nagrinėjami pagal [Reglamentą Nr. 1049/2001]. Sprendimą dėl prašymų susipažinti su tais dokumentais priima Komisija pagal savo darbo tvarkos taisykles, kurios iš dalies pakeistos [2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimu 2001/937/EB, EAPB, Euratomas (OL L 345, 2001, p. 94; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 1 sk., 3 t., p. 408)] <…>

2. Komiteto diskusijos yra konfidencialios.

3. Komiteto nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateikti dokumentai yra konfidencialūs <…>, nebent pagal 1 dalį suteikta galimybė susipažinti su tais dokumentais arba Komisija tuos dokumentus paviešino kitu būdu.

4. Komiteto nariai, taip pat ekspertai ir trečiųjų šalių atstovai privalo laikytis šiame straipsnyje nustatytų konfidencialumo įpareigojimų. Pirmininkas užtikrina, kad ekspertai ir trečiųjų šalių atstovai būtų informuoti apie jiems taikomus konfidencialumo reikalavimus.“

Ginčo aplinkybės

27 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 3–14 punktuose. Siekiant šio proceso tikslų jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

28 *Pollinis France* yra aplinkosaugos srityje veikianti nevyriausybinė Prancūzijos organizacija, kurios tikslas – saugoti laukines ir namines bites bei skatinti tvarų ūkininkavimą, siekiant padėti apsaugoti apdulkintojus. 2020 m. sausio 27 d., remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001 ir 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13), ji pateikė Komisijai paraišką dėl galimybės susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su 2013 m. EFSA priimtu rekomendaciniu dokumentu. Vėliau nustačius šios paraiškos ribas ir ją susiaurinus, ji iš esmės apėmė tik dokumentus, kuriais patvirtinama valstybių narių, Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto (*Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feeds*; toliau – *Scopaff*) narių ir Komisijos nuomonė dėl to rekomendacinio dokumento ir visų projektų šiuo klausimu, kuriuos Komisija gavo arba parengė nuo 2018 m. spalio mėn.

29 2020 m. kovo 16 d. rašte Komisija nurodė *Pollinis France*, kad jos paraiška apima 25 dokumentus, iš kurių 6 yra prieinami interneto svetainėje. Likę 19 dokumentų – tai elektroniniai laiškai (kai kurie iš jų – su priedais), tam tikrų valstybių narių persiųsti *Scopaff* 2019 m. sausio mėn.–liepos mėn. ir iš esmės susiję su 2013 m. rekomendaciniu dokumentu dėl bičių arba jo įgyvendinimu, be kita ko, su Reglamento Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje nurodytų augalų apsaugos produktų vienodų vertinimo ir autorizacijos principų pakeitimo projektu. Komisija atmetė paraišką dėl galimybės susipažinti su šiais dokumentais, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi.

30 2020 m. kovo 25 d. *Pollinis France* pateikė kartotinę paraišką pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį.

31 Byloje T-371/20 ginčijamu sprendimu Komisija aiškiai atsakė į šią kartotinę paraišką ir leido iš dalies susipažinti su vienu iš 19 dokumentų, minėtų šio sprendimo 29 punkte; su tam tikromis to dokumento dalimis ji neleido susipažinti, remdamasi Reglamento
Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte ir 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytomis išimtimis, o su visais kitais toje paraiškoje nurodytais dokumentais – remdamasi Reglamento pastarojoje nuostatoje numatyta išimtimi.

32 2020 m. balandžio 8 d. *Pollinis France* pateikė Komisijai antrą paraišką dėl galimybės susipažinti su tam tikrais dokumentais, susijusiais su 2013 m. EFSA priimtu rekomendaciniu dokumentu, kuri iš esmės apima susirašinėjimą, darbotvarkes, protokolus ir ataskaitas apie *Scopaff* narių susitikimus su tam tikrais Komisijos pareigūnais ir nariais nuo 2013 m. liepos mėn. iki 2018 m. rugsėjo mėn.

33 2020 m. gegužės 8 d. rašte Komisija išvardijo 59 dokumentus, kuriuos apima ta paraiška dėl galimybės susipažinti, ir ją visą atmetė, remdamasi Reglamento
Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi. Remiantis Bendrojo Teismo išvadomis, tie dokumentai yra elektroniniai laiškai arba „komentarai“, kuriuos tam tikros valstybės narės per *Scopaff* perdavė nuo 2013 m. rugsėjo mėn. iki 2018 m. gruodžio mėn. ir kurie iš esmės yra susiję su 2013 m. EFSA priimtu rekomendaciniu dokumentu arba jo įgyvendinimu.

34 2020 m. gegužės 25 d. *Pollinis France* pateikė kartotinę paraišką dėl galimybės susipažinti su minėtais dokumentais.

35 Byloje T-554/20 ginčijamame sprendime Komisija leido iš dalies susipažinti su keturiais dokumentais; su tam tikromis tų dokumentų dalimis ji neleido susipažinti, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte ir 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytomis išimtimis. Su visais kitais toje paraiškoje nurodytais dokumentais, kuriuos įvardijo kaip elektroninius laiškus, ši institucija neleido susipažinti net ir iš dalies, remdamasi ta 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

36 Negavusi aiškaus atsakymo į 2020 m. kovo 25 d. kartotinę paraišką, 2020 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Pollinis France* pareiškė ieškinį dėl implicitinio sprendimo atmesti paraišką, kuris pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį yra to atsakymo nebuvimo rezultatas, panaikinimo. 2020 m. birželio 19 d. priėmus byloje T-371/20 ginčijamą sprendimą *Pollinis France*, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsniu, jo kanceliarijai pateikė pareiškimą dėl ieškinio patikslinimo.

37 2020 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Pollinis France* pareiškė ieškinį dėl byloje T-554/20 ginčijamo sprendimo panaikinimo.

38 Grįsdama ieškinį *Pollinis France* pateikė keturis pagrindus dėl kiekvieno iš ginčijamų sprendimų, iš esmės nurodydama, pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažeidimą, nes Komisija neteisingai taikė išimtį, susijusią su sprendimų priėmimo proceso apsauga, antra, šios nuostatos pažeidimą, nes viršesnis viešasis interesas pateisino prašomų dokumentų atskleidimą, trečia, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimą, nes Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtis turėjo būti aiškinama dar griežčiau, kadangi prašoma informacija susijusi su į aplinką išmetamais teršalais, ir, ketvirta, klaidingą šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkto ir 4 straipsnio 6 dalies taikymą.

39 Ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį sudaro dvi dalys. Pirma, *Pollinis France* nesutiko, kad 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtis yra reikšminga, nes sprendimų priėmimo procesas dėl 2013 m. EMST priimto dokumento nebevyko.

40 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 49 punkte konstatavo, kad dėl 2013 m. EFSA priimto rekomendacinio dokumento *Scopaff* kelerius metų diskutavo, tačiau susitarti dėl jo teksto nepavyko nesusitarus valstybėms narėms ir Komisija jo nepriėmė.

41 Konkrečiau kalbant, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 50 ir 51 punktų, kadangi minėtas dokumentas nebuvo priimtas, 2018 m. Komisija pasiūlė įgyvendinti tam tikras jo dalis, iš dalies pakeičiant vienodus principus, numatytus 2011 m. birželio 10 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 546/2011, kuriuo dėl vienodų augalų apsaugos produktų vertinimo ir autorizacijos principų įgyvendinamas Reglamentas Nr. 1107/2009 (OL L 155, 2011, p. 127). Taigi 2018 m. Komisija pateikė reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 546/2011, projektą *Scopaff*, kad jis pareikštų nuomonę, ketindama priimti šį dokumentą pagal Sprendimo 1999/468 5a straipsnyje numatytą reguliavimo su tikrinimu procedūrą ir pagal Reglamento Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalį, 78 straipsnio 1 dalies c punktą ir 79 straipsnio 4 dalį. 2019 m. liepos mėn. *Scopaff* pateikė

teigiamą nuomonę dėl šio projekto. Jo Komisija nepriėmė, nes 2019 m. spalio mėn. tam prieštaravo Parlamentas, manydamas, kad minėtame projekte nenumatytas pakankamas apsaugos lygis.

42 Antra, skundžiamo sprendimo 52 ir 58 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija neplanavo, jog EFTA atliks savo 2013 m. priimto rekomendacinio dokumento persvarstymą iki 2018 m., o 2019 m. kovo mėn. ji paprašė šios institucijos atlikti tokį persvarstymą, kad būtų atsižvelgta į mokslo raidą nuo 2013 m.

43 Skundžiamo sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad būtent šiomis aplinkybėmis ginčijamuose sprendimuose, priimtuose 2020 m. birželio–liepos mėn., Komisija nurodė, kad, kol EFSA galutinai persvarstys savo 2013 m. priimtą rekomendacinį dokumentą, jo nagrinėjimas *Scopaff* buvo „sustabdytas“ ir kad tai reiškia, jog sprendimų priėmimo procesą galima laikyti „vykstančiu“, nes jis turėtų būti atnaujintas tik po to, kai bus baigtas tas persvarstymas.

44 Skundžiamo sprendimo 55 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad iš tų aplinkybių matyti, jog priešingai, nei nusprendė Komisija, sprendimų priėmimo procesas, su kuriuo susiję prašomi dokumentai, negalėjo būti laikomas vykstančiu ginčijamų sprendimų priėmimo momentu.

45 Skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas patikslino, jog, aišku, buvo galima manyti, kad prašomi dokumentai susiję su 2013–2019 m. vykusiu Komisijos sprendimų priėmimo procesu, kurio tikslas buvo, kad Komisija visiškai arba iš dalies įgyvendintų 2013 m. EFSA priimtą rekomendacinį dokumentą, „priimdama [šį dokumentą] pagal Reglamente Nr. 182/2011 numatytą patariamąją procedūrą arba iš dalies pakeisdama Reglamente Nr. 546/2011 numatytus vienodus principus pagal Sprendime 1999/468 numatytą reguliavimo su tikrinimu procedūrą“. Vis dėlto ginčijamų sprendimų priėmimo metu nebebuvo siekiama įgyvendinti šio dokumento nei pagal pirmąją, nei pagal antrąją iš šių procedūrų. Bendrojo Teismo nuomone, atvirkščiai, Komisija implicitiškai, bet neišvengiamai nusprendė to paties dokumento nebeįgyvendinti. Aplinkybė, kad jo persvarstymas ginčijamų sprendimų priėmimo metu dar nebuvo baigtas, reiškė, kad neįmanoma nustatyti galimo persvarstyto rekomendacinio dokumento turinio, jo galimo priėmimo formos ir procedūros, kurios šiuo tikslu galėjo būti laikomasi, taigi ir Komisijos sprendimų priėmimo procedūros objekto nebuvimą.

46 Skundžiamo sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad net darant prielaidą, jog ši institucija „ir toliau siekė įgyvendinti rekomendacinį dokumentą dėl bičių, siekdama valstybių narių valdžios institucijoms pateikti dokumentą, kuriame atspindėtos „dabartinės mokslo ir technikos žinios“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1107/2009 36 straipsnio 1 dalį“, ši aplinkybė savaime nereiškia, kad ginčijamų sprendimų priėmimo metu vyko sprendimų dėl tokio dokumento priėmimo procesas. Atvirkščiai, Bendrojo Teismo teigimu, bylos medžiaga įrodo, kad Komisija nusprendė nebeįgyvendinti 2013 m. EFSA priimto rekomendacinio dokumento. Galėjo būti laikoma, kad sprendimų priėmimo procesas vyksta, jei EFSA būtų perdavusi persvarstytą dokumentą Komisijai ir ši būtų nusprendusi jį įgyvendinti, o tai, anot Bendrojo Teismo, ginčijamų sprendimų priėmimo metu būtų hipotetiška.

47 Taigi skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija ginčijamų sprendimų priėmimo metu negalėjo pagrįstai remtis Reglamento
Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi, be to, to sprendimo 60 punkte pabrėžė toje nuostatoje daromą skirtumą pagal tai, ar procedūra buvo užbaigta, ar ne, ir šiuo klausimu rėmėsi 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija* 78, 80 ir 82 punktais (C-506/08 P, EU:C:2011:496).

48 Taigi skundžiamo sprendimo 61 punkte Bendrasis Teismas pripažino ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies pirmą dalį pagrįsta, todėl panaikino ginčijamus sprendimus tiek, kiek jais, remiantis minėta nuostata, atsisakyta leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

49 Kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 62 punkte, Bendrasis Teismas manė, jog vis dėlto, jei būtų nuspręsta, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa taikytina šioje byloje, būtina išnagrinėti jam pateikto ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies antrąją dalį, kuria *Pollinis France* ginčijo Komisijos motyvus, pateiktus siekiant pateisinti šioje nuostatoje numatytos išimties taikymą dėl kitų jos taikymo sąlygų nei ta, kuri susijusi su vykstančiu sprendimų priėmimo procesu. Skundžiamo sprendimo 82–138 punktuose atlikęs šių motyvų pagrįstumo analizę Bendrasis Teismas pripažino pagrįsta ir šią antrą dalį.

50 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamus sprendimus tiek, kiek jais, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, atsisakoma leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

51 Apeliaciniame skunde Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą ir

– priteisti iš *Pollinis France* bylinėjimosi išlaidas, patirtas bylose T-371/20 ir T-554/20 ir šiame apeliaciniame procese.

52 *Pollinis France* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame apeliaciniame procese.

Dėl apeliacinio skundo

53 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus. Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad skundžiamo sprendimo 54–61 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino sąvoką „klausimas, dėl kurio institucija dar nepriėmė sprendimo“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą. Pateikiant apeliacinio skundo antrąjį pagrindą teigiama, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, ypač skundžiamo sprendimo 85–138 punktuose, svarstydamas, ar nagrinėjamų dokumentų atskleidimas būtų „rimtai pakenkęs atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

54 Pateikdama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą Komisija iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa šiuo atveju netaikytina. Konkrečiau kalbant, ji teigia, kad prašymo EFSA persvarstyti savo 2013 m. priimtą rekomendacinį dokumentą siekiant skatinti konsensusą *Scopaff* viduje, būtiną per komiteto procedūrą, kad šis komitetas galėtų pateikti teigiamą nuomonę, o vėliau Komisija galėtų priimti nagrinėjamą dokumentą, turėtų pakakti, kad būtų galima teigti, jog priimant ginčijamus sprendimus vyko „sprendimų priėmimo procesas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Iš tiesų, Komisijos teigimu, dėl šio EFSA pateikto prašymo persvarstyti 2013 m. pradėta patariamoji procedūra tebevyksta.

55 Visų pirma Komisija kritikuoja Bendrąjį Teismą dėl to, kad jis nusprendė, jog ši nuostata taikoma tik tuo atveju, kai institucijos neišvengiamai prašoma priimti konkretų ir identifikuojamą teisės akto projektą. Be to, kriterijai, kuriais Bendrasis Teismas vadovavosi skundžiamo sprendimo 54, 56 ir 57 punktuose, įrodo, kad, jo nuomone, tam, kad ši nuostata būtų taikoma, institucijos turi būti paprašyta priimti konkretaus turinio aktą ir ji jau turi būti apibrėžusi jo galimo priėmimo formą ir procedūrą, kurios šiuo tikslu galėtų būti laikomasi; tai patvirtina aplinkybė, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, to sprendimo 56 ir 57 punktuose, daugiausia dėmesio skyrė EFSA persvarstyti pateikto dokumento turiniui. Be to, Komisija mano, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė minėto sprendimo 58 punkte, sprendimas persvarstyti tekstą, kad būtų pagerintas jo turinys arba lengviau pasiekti konsensuso, ypač taikant komiteto procedūrą, yra sprendimų priėmimo proceso, kurio galutinis tikslas yra priimti aktą, etapas.

56 Remdamasi 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (C-60/15 P, EU:C:2017:540) 68 punktu Komisija tvirtina, kad siekiant nustatyti, ar taikytina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, svarbus kriterijus yra atitinkamos institucijos veiksmingas savo kompetencijos įgyvendinimas ir šiuo įgyvendinimu siekiamas tikslas, o tai gali reikšti turinio, strategijos ar procedūros, kurios reikia laikytis siekiant šio tikslo, pakeitimus. Skundžiamo sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad rekomendacinio dokumento įgyvendinimo tikslas nebuvo esminis veiksnys vertinant, ar egzistuoja „klausimas, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Komisija tvirtina, kad niekada neatsisakė valstybių narių valdžios institucijoms pateikti rekomendacinio dokumento dėl bičių pagal Reglamento Nr. 1107/2009 36 straipsnio 1 dalį.

57 *Pollinis France* ginčija visus šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

58 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 1 konstatuojamosios dalies, šis reglamentas atitinka ESS 1 straipsnio antroje pastraipoje išreikštą siekį žymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai priimami kuo atviriau ir kuo arčiau piliečių.

59 Šis esminis Sąjungos tikslas taip pat atspindėtas SESV 15 straipsnio 1 dalyje, kurioje, be kita ko, numatyta, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai veikia kiek įmanoma laikydamiesi atvirumo principo, kuris pakartotas ESS 10 straipsnio 3 dalyje ir SESV 298 straipsnio 1 dalyje, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje, kuriame įtvirtinta teisė susipažinti su dokumentais (2023 m. birželio 8 d. Sprendimo *Taryba / Pech*, C-408/21 P, EU:C:2023:461, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

60 Iš Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad skaidrumas užtikrina didesnį Sąjungos institucijų teisėtumą, veiksmingumą ir atskaitingumą Sąjungos piliečiams demokratinėje sistemoje. Sudarant sąlygas atvirai aptarti įvairių nuomonių skirtumus, juo, be kita ko, padedama užtikrinti didesnį piliečių pasitikėjimą (2023 m. birželio 8 d. Sprendimo *Taryba / Pech*, C-408/21 P, EU:C:2023:461, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

61 Dėl šio tikslo šio reglamento 1 straipsnio a punkte numatyta, kad juo siekiama suteikti visuomenei kuo platesnę galimybę susipažinti su šiame reglamente nurodytais Sąjungos institucijų dokumentais.

62 Iš minėto reglamento 4 straipsnio, kuriame nustatyta atitinkamų išimčių sistema, taip pat matyti, kad teisei susipažinti su dokumentais taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais. Kadangi tokiomis išimtimis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2023 m. birželio 8 d. Sprendimo *Taryba / Pech*, C-408/21 P, EU:C:2023:461, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

63 Jeigu institucija atsisako suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, dėl kurio buvo į ją kreiptasi, iš esmės ji privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pažeisti interesą, saugomą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio išimties, kuria remiasi. Be to, tokia rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė (2023 m. birželio 8 d. Sprendimo *Taryba / Pech*, C-408/21 P, EU:C:2023:461, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

64 Konkrečiau kalbant apie to reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą išimtį, šioje nuostatoje numatyta, kad galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais naudoti viduje, arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio ta institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atitinkamo dokumento atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

65 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad sąvoka „sprendimų priėmimo procesas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, turi būti suprantama kaip susijusi su sprendimo priėmimu ir neapimanti visos administracinės procedūros, kuriai pasibaigus jis priimtas (2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija*, C-60/15 P, EU:C:2017:540, 76 punktas).

66 Be to, reikia priminti, kad nors Sąjungos institucijų teisėkūros veiklai reikalinga labai plati galimybė susipažinti su dokumentais, tai visiškai nereiškia, kad kitai šių institucijų veiklai netaikomas Reglamentas Nr. 1049/2001, nes jis, remiantis jo 2 straipsnio 3 dalimi, taikomas visiems minėtų institucijų turimiems dokumentams, t. y. jos parengtiems ar gautiems dokumentams, kuriuos ji turi, visose Sąjungos veiklos srityse (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija*, C-60/15 P, EU:C:2017:540, 85 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia išnagrinėti, ar skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Komisijos sprendimų priėmimo procesas dėl 2013 m. EFSA priimto rekomendacinio dokumento priimant ginčijamus sprendimus nebevyko, todėl konkrečiomis šių bylų aplinkybėmis Komisija negalėjo pagrįsti šių sprendimų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi.

68 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog prašomi dokumentai susiję su 2013–2019 m. vykusiu sprendimų priėmimo procesu, kurio tikslas buvo, kad Komisija visiškai arba iš dalies įgyvendintų 2013 m. EFSA priimtą rekomendacinį dokumentą, priimdama šį dokumentą pagal Reglamente Nr. 182/2011 numatytą patariamąją procedūrą arba iš dalies pakeisdama Reglamente Nr. 546/2011 numatytus vienodus principus pagal Sprendime 1999/468 numatytą reguliavimo su tikrinimu procedūrą. Vis dėlto skundžiamo sprendimo 55 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamų sprendimų priėmimo momentu joks sprendimų priėmimo procesas, skirtas minėtam dokumentui įgyvendinti, negalėjo būti laikomas vykstančiu.

69 Reikia pripažinti, kad Komisija netvirtina, jog šios Bendrojo Teismo konstatuotos faktinės aplinkybės yra iškraipytos. Iš tiesų, pirma, Komisijos argumentai iš esmės grindžiami prielaida, kad vien tai, kad šios institucijos prašymu EFSA vykdė 2013 m. savo priimto rekomendacinio dokumento persvarstymą, reiškia, jog ginčijamų sprendimų priėmimo momentu vis dar vyko sprendimų priėmimo procesas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

70 Komisijos nurodyta aplinkybė, kad nagrinėjamas prašymas persvarstyti buvo pateiktas 2019 m. kovo mėn., nors tuo pačiu metu ši institucija iš tikrųjų bandė iš dalies įgyvendinti 2013 m. EFSA priimtą rekomendacinį dokumentą, iš dalies pakeisdama Reglamente Nr. 546/2011 nustatytus vienodus principus pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu, neturi reikšmės. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 41, 42 ir 45 punktų, atlikdamas savarankišką faktinių aplinkybių vertinimą Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamų sprendimų priėmimo momentu šio bandymo iš dalies įgyvendinti nebuvo, ir šiuo klausimu nebuvo pateikta jokių argumentų dėl iškraipymo.

71 Kita vertus, Komisija tvirtina, kad iš skundžiamo sprendimo 48–53 punktų matyti, kad joks sprendimų dėl 2013 m. EFSA priimto rekomendacinio dokumento priėmimo procesas nebuvo užbaigtas nei dėl paties dokumento įgyvendinimo, nei dėl tų vienodų principų pakeitimo. Vis dėlto tai, kad, kaip apeliaciniame skunde pripažįsta Komisija, nė vienas iš dviejų nagrinėjamų procesų nebuvo užbaigtas priimant sprendimą, savaime nereiškia, kad priimant ginčijamus sprendimus tokie procesai tebevyko. Iš tiesų, kaip generalinis advokatas pažymi išvados 73 punkte, sprendimų priėmimo procesas taip pat gali būti baigtas, net jeigu jo tikslas nepasiektas, pavyzdžiui, kai tam tikras klausimas atmetamas ir toliau nebesvarstomas.

72 Be to, kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 54 punkte, per posėdį Komisija šiuo klausimu pažymėjo, kad, kol vyksta 2013 m. EMST priimto rekomendacinio dokumento persvarstymas, bet koks šio dokumento turinio, jo galimo privalomojo pobūdžio, galimo priėmimo formos ar procedūros, kurios galėtų būti laikomasi šiuo tikslu, svarstymas yra hipotetinis. Taigi skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad šis persvarstymas reiškia, jog priimant ginčijamus sprendimus net nebuvo Komisijos sprendimų priėmimo proceso objekto.

73 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į šio sprendimo 62 ir 65 punktuose nurodytą jurisprudenciją, sąvoka „sprendimų priėmimo procesas“ pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą turi būti suprantama kaip tiesiogiai apimanti sprendimo priėmimą. Sprendimo priėmimas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, reiškia, kad yra konkretus objektas, dėl kurio bus priimtas būsimas sprendimas, nesvarbu, ar konkretus ir identifikuojamas teisės akto projektas bus neišvengiamai priimtas. Be to, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 67 punkte ir, priešingai, nei, atrodo, teigia Komisija, skundžiamo sprendimo 54–61 punktuose Bendrasis Teismas nenusprendė, kad, nesant tokio neišvengiamo pobūdžio, nebūtų veiksmingos sprendimų priėmimo veiklos.

74 Be to, pripažinimas, kad sprendimas dar nepriimtas ir kad dėl to vyksta „sprendimų priėmimo procesas“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, kai tokio proceso objektas nenustatytas, prieštarautų tiek šios nuostatos struktūrai, tiek šio sprendimo 63 punkte nurodytai jurisprudencijai. Iš tiesų, kol nėra nustatytas tikslus būsimo sprendimo objektas, bet kokia rizika pakenkti sprendimų priėmimo procesui, per kurį siekiama priimti šį sprendimą, atskleidus pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 prašomą dokumentą, iš esmės yra hipotetinė, nes neįmanoma patikrinti, ar to dokumento turinys iš tikrųjų susijęs su tuo sprendimų priėmimo procesu.

75 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1107/2009 77 straipsnio, Komisija turi diskreciją ne tik prašyti EFSA parengti ar bendradarbiauti rengiant tokį rekomendacinį dokumentą, koks nagrinėjamas šioje byloje, bet ir imtis tolesnių veiksmų dėl jo ir, jei reikia, nuspręsti, ar ji priims arba iš dalies pakeis tokius dokumentus pagal šio reglamento 79 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą, per kurią jai padeda *Scopaff*. Vadinasi, prieš susipažindama su 2013 m. EFSA priimtu rekomendaciniu dokumentu, kurį ji prireikus persvarstys, Komisija negali žinoti dokumento turinio ar numatyti veiksmų, kurių imsis vėliau šiuo klausimu, visų pirma, ar ji įgyvendins šią patariamąją procedūrą. Taigi neįmanoma nustatyti, ar kiekvieno iš *Pollinis France* prašomų dokumentų atskleidimas galėtų pakenkti galimam sprendimų dėl šio persvarstyto dokumento priėmimo procesui.

76 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 56 punkte nusprendė, kad ginčijamų sprendimų priėmimo metu netgi nebuvo Komisijos sprendimų priėmimo proceso objekto, o to sprendimo 57 punkte – kad sprendimų priėmimo procesas dėl persvarstyto rekomendacinio dokumento dėl bičių galėjo vykti, jei EFSA būtų perdavusi tą dokumentą Komisijai.

77 Galiausiai, priešingai, nei teigia Komisija, Bendrasis Teismas taip pat nepadarė teisės klaidos, kai, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 57 punkto, vertindamas, ar egzistuoja „klausimas, dėl kurio [ši institucija] dar nėra priėmusi sprendimo“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, nelaikė lemiamu šios institucijos argumento, kad ji visada turėjo „tikslą“ įgyvendinti rekomendacinį dokumentą dėl bičių.

78 Pripažinimas, kad vien institucijos ketinimas priimti sprendimą jos kompetencijai priklausančioje srityje leidžia jai remtis šia nuostata nereikalaujant, kad vyktų sprendimo priėmimo procesas, per kurį būtų priimtas sprendimas konkrečiu klausimu, iš tikrųjų reikštų pripažinti šios institucijos galimybę atsisakyti atskleisti bet kokį su šiuo klausimu susijusį dokumentą. Pagal šio sprendimo 62 punkte nurodytą jurisprudenciją ir kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 41 punkte, sąvoka „klausimas, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“, kaip ji suprantama pagal minėtą nuostatą, negali būti aiškinama taip plačiai, kad apimtų visus su konkrečiu klausimu susijusius dokumentus.

79 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, skundžiamo sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog vien to, kad ši institucija visada siekė įgyvendinti rekomendacinį dokumentą dėl bičių, kad galėtų valstybių narių valdžios institucijoms pateikti dokumentą, kuriame atspindėtos „dabartinės mokslo ir technikos žinios“ pagal Reglamento Nr. 1107/2009 36 straipsnio 1 dalį, savaime nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog vis dar egzistuoja „klausimas, dėl kurio [ši institucija] dar nėra priėmusi sprendimo“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

81 Kadangi argumentai, kuriuos Komisija pateikė grįsdama savo pirmąjį pagrindą, neleido jai paneigti Bendrojo Teismo išvados, kad ginčijamais sprendimais ji negalėjo, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, atsisakyti leisti susipažinti su prašomais dokumentais, antrasis šios institucijos nurodytas pagrindas, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas, ar egzistuoja kitos šioje nuostatoje numatytos išimties taikymo sąlygos, be sąlygos, susijusios su vykstančiu sprendimų priėmimo procesu, negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Taigi šį apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nereikšmingą.

82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, Teisingumo Teismas priima sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

84 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

85 Kadangi *Pollinis France* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti ne tik savo, bet ir *Pollinis France* nurodytas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Europos Komisija padengia savo ir *Pollinis France* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.